

متن پرسش

با سلام ۱- لطفاً تدبیرالمعیشه را تعریف کنید و بفرمایید جایگاه این موضوع در نظام تقدیر الهی کجاست؟ ۲- آیا دیدگاهی که می‌گوید "حالا که سیر شدم تا ظهر خدا بزرگ است" را نمی‌توان به عدم توجه به تدبیرالمعیشه متهم کرد؟ ۳- آیا کسی که تدبیرالمعیشه نداشته باشد، او هم رزقش دنبال او می‌آید تا او را بیابد؟ ۴- در تاریخ و حتی همین حالا مواردی از سوء تغذیه و مرگ کودکان بی‌گناه را سراغ داریم. قاعدتاً این کودکان گناهی را مرتکب نشده‌اند که رزقشان تنگ یا بسته شود. پس اگر این نبودن (نه کم بودن) رزق تقدیر الهی بوده باشد این سوال پیش می‌آید که خداوندی که آن‌ها را آفریده، اما رزق آن‌ها را نرسانده، آیا نعوذ بالله خلقتی عبث انجام نداده است؟ با تشکر.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱ و ۲ و ۳ و ۴- تدبیر در معیشت بدین معنا است که ما وظیفه‌ی خود را نسبت به کسب رزق خود انجام دهیم ولی امیدمان به کار و کسب خود نباشد بلکه به رزاق بودن خداوند باشد، حال در این فضا است که می‌توان نگران آینده نبود. ولی اگر تلاش لازم را نداشتیم و بعد گرفتار سختی شدیم باید خودمان را ملامت کنیم، چنین افرادی عملاً رزق خود را که خداوند تقدیر کرده خراب کرده‌اند ۵- در مورد ظلمی که بعضاً صورت می‌گیرد و ظالمی رزق خدادادی ملتی را می‌دزدد و از دست او می‌قاپد، باید متوجه باشیم که چون خداوند هرکس را خلق کرد رزق او را هم با او خلق می‌کند، پس کسی رزق این افراد را دزدیده است همه باید تلاش کنند و حق مظلوم را از ظالم بگیرند تا در امتحان الهی موفق بیرون آیند وگرنه با آن ظالم مساوی هستند. در همین رابطه از ابوذر غفاری داریم که فرموده است: «عجبت لمن لا يجد القوت فی بيته، کیف لا يخرج علی الناس شاهراً سيفه» یعنی در تعجب هستم از کسی که چیزی برای خوردن در خانه‌اش پیدا نمی‌کند و شمشیر بر نمی‌گیرد و بر مردم نمی‌شورد. یعنی بقیه مقصرند که چنین ظلمی به او شده. موفق باشید